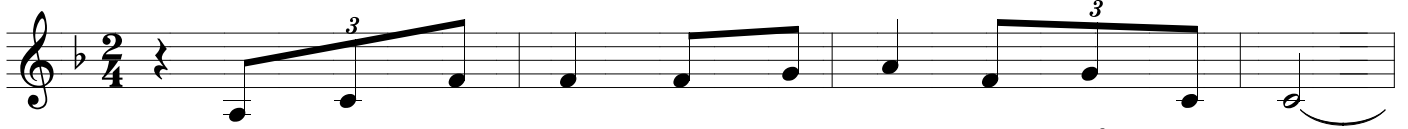

Bài ca người tôi trung(I)

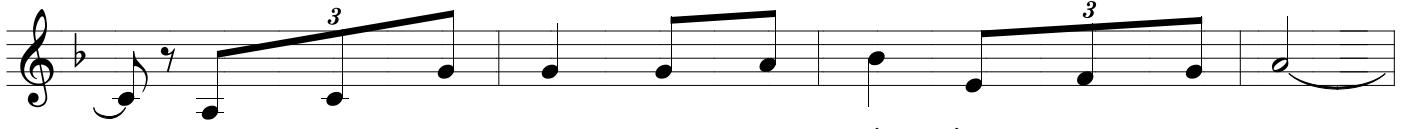
(Bài thứ nhất)

Cảm hứng Is 42(1-8)

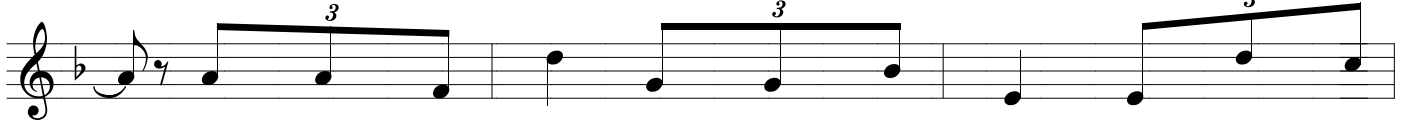
Hoàng Đan

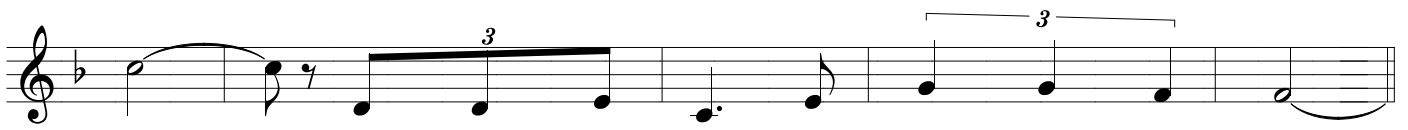
1. Người là tôi trung, Ta yêu mến, đã tuyển chọn Người.
2. Người chẳng kêu to, không nói lớn, ngoài phố ngoài đường.
3. Kẻ mù lâu nay, Người mở mắt nhìn ánh mặt trời.

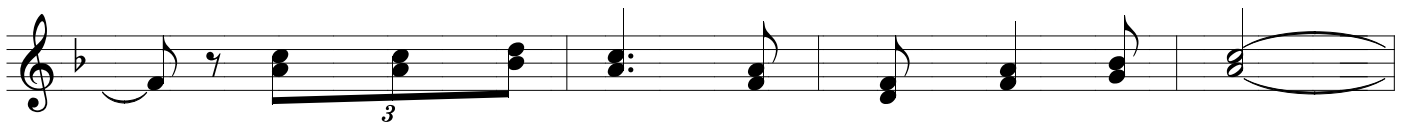
Người là tôi trung Ta yêu dấu, hằng luôn nâng đỡ.
Cành giập cây lau, đèn leo lét, Người chẳng nỡ bỏ.
Người tù hôm nay, được giải thoát, cùm gông xiềng xích.

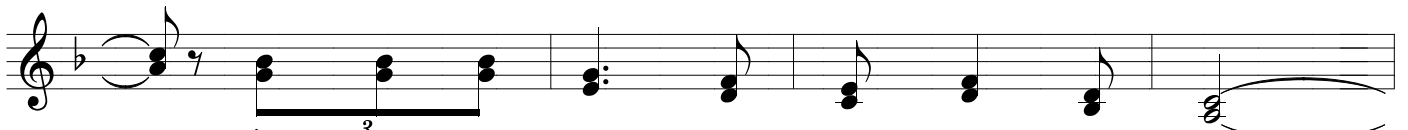
Ta ban Thần khí, tràn đầy trên Người, ngồi ánh quang
Chân không mệt mỏi, lòng hằng trung thành, đợi sáng quang
Xa khơi đảo vắng, mọi miền hoang địa, vọng ngóng tin

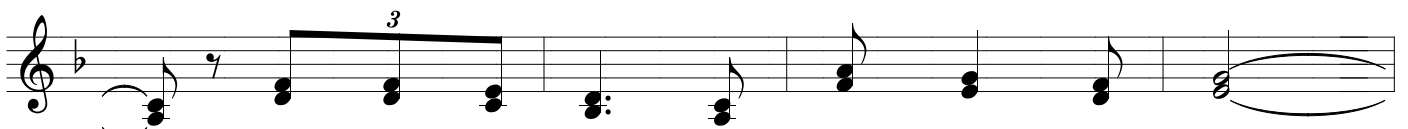
minh. Người làm sáng tỏ công lý trước muôn dân.
minh. Người chẳng yếu hèn, nhưng bất khuất hiên ngang.
vui. Người sẽ chỉ dạy khai sáng ánh quang minh.

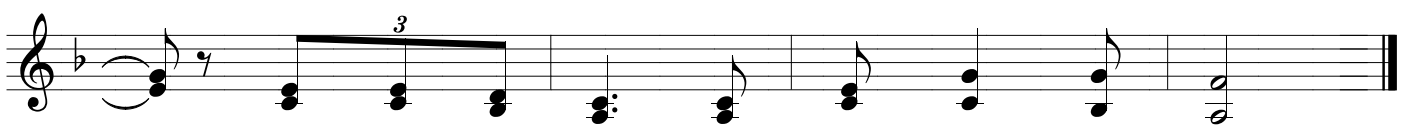
ĐK: Vinh quang của Ta không dành cho ai khác.

Ánh sáng chiếu soi rạng ngời khắp gian trần.

Ta đã gọi Người hằng nắm tay Người luôn.

Ta giữ gìn Người làm giao ước các dân.